

i Vejen i saa Henseende, vi bleve nok enige med Landstinget. Den højtærede Minister begyndte med at sige, at vi maatte ikke blive saa forskrækkede over, at 3 Medlemmer af Landstinget havde stemt imod Forslaget, og over, at Forslaget var blevet reduceret betydelig i Sammenligning med det, der var vedtaget her i Folketinget, og det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) udtalte, at det nok vilde lykkes at komme til Overenskomst med Landstinget. Nej, jeg tror slet ikke, det vil lykkes. I den Henseende er det rigtigst, vi sige rent ud, at vi maa lade Haabet fare. Ordføreren i Landstinget har udtalt sig saaledes, at dersom man tør tro paa, at han staar som Talsmand for Højre deroppe, er det aldeles umuligt, at det kan gaa med til dette Forslag, som det var, da det forlod Folketinget, og som jeg haaber, det atter vil blive, naar det sendes tilbage til Landstinget. Naar den ærede Ordfører deroppe betegner det Forslag, som har forladt Folketinget og er gaaet til Landstinget, som et „umoralisk“ Forslag, synes det mig, det maa være aldeles klart, at der ikke kan være Tale om, at man deroppe skulde gøre sig skyldig i den Immoralitet at gaa ind paa Forslaget. Det kan ikke være noget „usædeligt“ Lovforslag i strengeste Forstand — det skulde man da ikke skønne, at Landstingets Ordfører kunde mene — Ordføreren maa mene, at det er et Lovforslag, der strider mod Pligten, altsaa mod det man moralsk skylder sit Fædreland. Vi ville altsaa have gennemført en Reform, som strider mod de Pligter, vi have mod vort Fædreland og maaske mod den Samfundsklasse, i hvis Favør vi tænke at lave denne Lov. Altsaa her i Folketinget mene vi, at vi have den moralske Pligt at stræbe efter at faa en saadan Reform gennemført, vi ere overbeviste om, at der her er Tale om en Reform, der vil have stor Betydning for den mest betrængte Arbejderklasse her i Landet, og ikke alene for denne Stand, men for hele Landet — det er udtalt saa ofte her, at jeg ikke skal dvæle derved — og derfor have vi Forpligtelsen til at sætte al Kraft ind paa at faa Reformen gennemført. Men Landstinget staar paa lige det mod-

satte Standpunkt og siger, at det, at Staten skal træde til og yde Bidrag til Støtte for en saadan Reform, gaar paa ingen Maade an, det kunne vi slet ikke være med til. Tænk en Gang, dersom Folketinget vilde tilægge sig de Principper, som Landstinget har gjort gældende over for dette Lovforslag, hvordan vilde det da komme til at se ud her! Det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Harald Jensen) var inde paa det i Gaar. Tænk, dersom vi ikke vilde yde Bidrag til nogen enkelt og heller ikke til nogen enkelt Samfundsklasse, fordi det vilde være umoralisk, hvordan vilde saa Finansloven komme til at se ud? Jeg er fuldt overbevist om, at det baade oppe i Landstinget og hernede da vilde lyde til os: det er aldeles umoralisk at behandle Finansloven saaledes. Denne Stemning vilde gøre sig gældende i meget stærk Grad. Men lige saa vel som vi paa Finansloven og paa andre Love baade støtte enkelte Personer og hele Samfundsklasser og det endog i stor Udstrækning, saaledes, ja i endnu langt højere Grad er det nødvendigt og fuldt ud moralsk at gøre det over for den Samfundsklasse, der her er Tale om. Her er der uheldige Forhold at raade Bod paa, som skade ikke blot denne Klasse men hele vort Samfund, og hjælpe vi her, behøve vi ikke at spørge om, hvorvidt det er til Gavn for smaa eller større Kredse af Folket, det er nok at spørge om, hvorvidt det, vi gøre, i det hele er til Samfundets Gavn og Lykke. [Svaret ligger lige for. Men da nu altsaa Modsætningerne mellem Folketinget og Landstinget ere saa store — for saa vidt man vil betragte Ordføreren i Landstinget som den, der har tolket Flertallets Tanker der — saa siger jeg: der er ikke noget Udkomme med Hensyn til Forhandlingen om dette Lovforslag. Derfor mener jeg, vi ikke her have andet at gøre end at føre Lovforslaget tilbage til samme Skikkelse, som det havde, da det forlod os, uden Hensyn til Landstinget og om muligt ogsaa forbedre det.

Det forekommer mig, at der er enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som godt kunde trænge til en Forbedring. Jeg tænker navnlig paa, hvorledes de ulykkelige Enker ere stillede. Man skulde dog ikke lægge en saadan Servitut paa disse